

Cât despre noi... tăcerea

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Visez că te beau dintr-o cupă de aur
Când noaptea-și îmbracă halatul cel mov,
Când cerul se-nchină la propriu-i tezaur
Și stelele cad pe cearșaf, în alcov.

Ești dulce și aspru, otravă blajină
Ca visul din urmă, dar numele tău,
Potecă spre cer într-o limbă străină
Cu multe vocale... Mi-e bine, mi-e rău?

Iubirea o beau din potirul de-aramă
Al inimii tale sperând că-ntr-o zi
Destinu-și va scrie poetica dramă
Pe poli antagonici, când nu vom mai fi.

- Cu tine-s în vise, aievea, alături,
Niciunde nu-s singur, al tău sunt mereu,
Când cerne iubirea tăcute omături
Pe marmura caldă a pieptului meu.

Ești dulce, amară, induci dependență,
O clipă de-s singur, mă-nec în sevraj,
Din basmul cu fluturi sorbind inocență
Mă-nalț către stele și cad în picaj.

Petrec lângă tine și viața, și moartea,
Trăim o secundă, un an sau un ceas,
Și-i scriem cu lacrimi destinului cartea
Cu tot ce-a fost bine, cu tot ce-a rămas.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș